



НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

ГОПКО ГАННА МИКОЛАЇВНА

№ 128/326-16

01008, м.Київ, вул. М. Грушевського,5

«27» 01 2016р.

11/10-1511 (20289)

29. 01. 2016 р.

Голові Верховної Ради
України

панові Володимиру
Гройсману

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Про необхідність перегляду архаїчних правил доступу до приміщень Верховної Ради України, усунення штучних перешкод для журналістів, гостей та відвідувачів приміщень Верховної Ради та її комітетів.

Шановний Володимире Борисовичу!

Верховна Рада поточного скликання зробила чимало важливих кроків для забезпечення відкритості як самого парламенту, так і влади загалом. Відкритість реєстрів власності, державних фінансів, прозорість у роботі депутатів зробили Україну однією з найвідкритіших держав у Європі та світі.

На цьому тлі неприродно та архаїчно виглядає система доступу людей до приміщень Верховної Ради, яка створює масу незручностей.

Керуючись інструкціями багатолітньої давнини охорона парламенту застосовує чимало абсурдних обмежень. Наприклад, забороняється прохід до приміщення Ради чи комітетів з фотоапаратом або відеокамерою. При цьому мобільні телефони з фотоапаратами чи камерами проносити можна, але окремі фотоапарати – ні. Пройти з фотоапаратом чи відеокамерою без спеціального дозволу в приміщення комітетів не можуть навіть працівники парламенту чи журналісти, включно з журналістами парламентської газети «Голос України».

Дуже незручними є правила пропуску іноземних громадян. Якщо одноразову перепустку для громадян України голова комітету чи керівник

секретаріату комітету може оперативно замовити телефоном через бюро перепусток, то будь-який візит іноземця в приміщення Ради потребує завчасних письмових звернень і погоджень. Мені як голові комітету в закордонних справах доводиться часто звертатися з такими погодженнями, що заважає оперативно планувати роботу чи зустрічі за участю іноземних громадян. Така практика не відповідає досвіду європейських парламентів.

На моє переконання, немає жодного сенсу в ускладненні допуску іноземців у стіни парламенту. За винятком, можливо, громадян країни-агресора, доступ іноземців до приміщень Верховної Ради міг би відбуватися в такому ж порядку, який діє для громадян України.

Іншим принизливим рудиментом минулого є практика не пропускати гостей чи працівників ради з інформаційними матеріалами, які видаються охороні «агітаційними», хоча Конституція і законодавство України забороняють цензуру і не містять визначень «агітації», за винятком сфери виборів чи референдумів.

Можна навести ще чимало прикладів штучних обмежень, які шкодять роботі, таких як неможливість запросити людину на зустріч у приміщення комітетів після 18.00 без завчасних письмових погоджень, неможливість помічників-консультантів (на відміну від депутатів чи працівників апарату) пройти на роботу у вихідний у разі нагальної потреби і т.д.

У зв'язку з цим ще 23 жовтня 2015 року я надіслала Вам звернення №128/242-15 з проханням:

1. Надати мені копії всіх інструкцій та інших документів, якими регулюється доступ людей до приміщень Верховної Ради України.
2. Розглянути питання про перегляд застарілих норм, які створюють невинновдані перешкоди для доступу людей до приміщень парламенту та його комітетів.

Проте, всупереч законодавству, відповіді на звернення я не отримала досі. У зв'язку з цим прошу Вас розглянути по суті питання, викладені у згаданому зверненні, вжити реальних заходів для зміни архаїчних правил, що створюють невинновдані перешкоди для відвідувачів приміщень парламенту. Відповідь прошу надіслати письмово та на електронну адресу Hopko@rada.gov.ua

З повагою,

народний депутат України



Ганна Гопко

(128)